

Sygn. akt VIII Cz 392/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Krawczyk (spr.),

Sędziowie SO Włodzimierz Jasiński, SO Małgorzata Maleszka

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. spółki komandytowo-akcyjnej w K.

przeciwko S. S. i (...) spółce jawnej w T.

o zapłatę

w przedmiocie umorzenia postępowania

na skutek zażalenia powoda

na *postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu*

z dnia 5 czerwca 2013 r.

sygn. akt I C 1557/13

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. umorzył postępowanie. Sąd ten wskazał, że pełnomocnik powoda został zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez podpisanie pozwu, złożenie pozwu z odpisem na urzędowym formularzu oraz złożenie pełnomocnictwa w terminie dwóch tygodni pod rygorem umorzenia postępowania. Termin ten upłynął bezskutecznie. Wprawdzie powód złożył pismo procesowe jednak nie usunął nim skutecznie braków pozwu. Po pierwsze, nie złożył odpisu pozwu lecz zupełnie inny pozew. Odmienności między pierwotnym i drugim uzasadnienie pozwu są istotne i mają charakter merytoryczny. Po drugie, nie podpisał pozwu. Po trzecie, powód nie złożył odpisu pozwu na urzędowym formularzu, co jest wymogiem postępowania uproszczonego.

Pozwany złożył zażalenie na powyższe postanowienie, zarzucając naruszenie:

- **art. 505⁽³⁷⁾ § 1 k.p.c.** poprzez błędne podjęcie decyzji w przedmiocie umorzenia postępowania wskutek rzekomego niewykonania przez powoda zarządzenia w przedmiocie usunięcia braków formalnych pozwu oraz uzupełnienia pozwu w sposób wskazany w zarządzeniu, podczas gdy zarządzenie Sędziego w tym zakresie zostało przez powoda w sposób należyty wykonane w terminie - stosownie do treści obowiązujących przepisów prawa w tym zakresie; poprzez niewłaściwe uznanie, iż wykonując zarządzenie Sędziego powód był zobowiązany do przedłożenia podpisanego wraz z odpisem pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym,

podczas gdy pozew ten przy składaniu we-śdzie zaopatrywany jest w podpis elektroniczny, a na stronie powodowej, po przekazaniu sprawy z EPU do zwykłego Sądu, ciąży zobowiązanie, a jednocześnie uprawnienie, do uzupełnienia pozwu w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznawana, a nie złożenia pozwu o treści identycznej jak złożony w e - śdzie - żaden z obowiązujących przepisów nie nakłada na powoda składania, po przekazaniu sprawy ze-śdu, pozwu o treści identycznej jak w elektronicznym postępowaniu upominawczym; poprzez zobowiązanie powoda do przedłożenia podpisanego pozwu złożonego we- śdzie, podczas gdy brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do nałożenia takiego zobowiązania na powoda, a tym bardziej podpisywania dokumentu opatrzonego już podpisem elektronicznym;

- **art. 505¹ pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 20 k.p.c.** poprzez zastosowanie art. 505¹ pkt 1 k.p.c. i błędną wykładnię wskazanych przepisów i skutek tego uznanie, iż wartość skapitalizowanych odsetek nie stanowi kwoty wliczanej do wartości przedmiotu sporu, która po zsumowaniu kwoty należności głównej i skapitalizowanych odsetek w niniejszej sprawie wyniosła kwotę 10.602,00 zł, stąd brak było podstaw do zobowiązania powoda do złożenia pozwu na urzędowym formularzu, podczas gdy w sprawie nie mają zastosowania przepisy regulujące postępowanie uproszczone.

Skarżący wniósł o uchYLENIE zaskarżonego postanowienia oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Należy zgodzić się ze skarżącym jedynie o tyle, że sprawa niniejsza nie kwalifikowała się do postępowania uproszczonego, ponieważ wartość przedmiotu sporu przekraczała kwotę 10.000 zł i nie wynikała z kumulacji kilku samodzielnych roszczeń, lecz z doliczenia do świadczenia głównego odsetek skapitulowanych na dzień poprzedzający wniesienia pozwu, które co oczywiste podlegają doliczeniu do wartości przedmiotu sporu. Z tego względu nieuprawnione było wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu w zakresie dotyczącym złożenia pozwu z odpisem na urzędowym formularzu. W tym zakresie zarzut pozwanego był trafny, co jednak nie oznacza uwzględnienia zażalenia.

Niewątpliwie powód był zobowiązany do złożenia odpisu pozwu, a więc pisma o treści tożsamej z pierwotnym egzemplarzem. Twierdzenia powoda o braku obowiązku składania odpisu pozwu jest nieprawidłowe. Po pierwsze taki obowiązek wynika z art. 505³⁷ § 1 k.p.c. (w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 10 maja 2013 r o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, Dz.U. z 2013 r. poz. 654) w zw. z art. 128 § 1 k.p.c., po drugie, nie sposób wyobrazić sobie prowadzenia postępowania bez możliwości doręczenia stornie przeciwnej odpisu pozwu.

Sąd Okręgowy konsekwentnie przyjmuje, że odpis pozwu składany po przekazaniu sprawy z postępowania elektronicznego do sądu właściwości ogólnej może zawierać odstępstwa od oryginału, jednak tylko w zakresie uzasadnionym specyfiką postępowania elektronicznego i dopuszczalnością formułowania niektórych wniosków procesowych dopiero w postępowaniu zwykłym, a więc przede wszystkim wniosków dowodowych, a także np. wniosku o przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność powoda, o zasądzenie kosztów postępowania z uwzględnieniem opłaty skarbowej od

pełnomocnictwa, o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty i o doręczenie tytułu wykonawczego powodowi. Natomiast w warstwie merytorycznej pozew i jego odpis powinny być identyczne. Opis powinien wiernie oddawać treść oryginału (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2012 r., II UZ 48/11, Lex nr 1163339).

Tymczasem odpis pozwu złożony przez powoda w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. i jego oryginał różnią się tak dalece, że nie sposób mówić o ich tożsamości ich treści. Odpis zawiera bowiem znacznie szczegółowiej opisaną podstawę faktyczną

żądania, a także rozbudowaną argumentację prawną, której pozew jest w zasadzie pozbawiany. W gruncie rzeczy nie można w ogóle mówić o odpisie w rozumieniu art. 128 § 1 k.p.c., lecz o nowym piśmie w sprawie.

W tej części zarzut skarżącego nie zasługiwał więc na uwzględnianie.

Nieuzupełnienie tego braku formalnego pozwu stanowiło wystarczającą przesłankę umorzenia postępowania i zarazem wykluczało uwzględnienie zażalenia, niezależnie od rozwiązania kwestii obowiązku podpisania pozwu przekazanego z elektronicznego postępowania upominawczego. Z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, rozważania w tej materii byłyby zatem bezprzedmiotowe.

Dlatego też Sąd Okręgowy postanowił jak w sentencji (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).